

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. П., 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., IV ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-С.А

Членове: РЕНИ В. Г.ЕВА
ЕМИЛИЯ АТ. КУНЧЕВА

при участието на секретаря ИВАЙЛО П. ЦВЕТКОВ
като разгледа докладваното от РЕНИ В. Г.ЕВА Въззивно гражданско дело №*0224400500054 по описа за 2022 година

С решение № *** г. по гр.д.№ *** г. по описа на ПлРС е отхвърлен предявеният от ТР. Д. СТ. и Г. Д. ЯЧ. иск с правно основание чл.124 ГПК, с който се иска да бъде признато за установено по отношение на Община П., че НЕЗАСТРОЕН УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в с.Б., обл.П., целият с площ от *** кв.м., съставляващ урегулиран поземлен имот №*** в квартал * по плана на .Б., обл.П., при съседни на целия урегулиран поземлен имот: улица; урегулиран поземлен имот №*** на Т.В.М.; урегулиран поземлен имот №*** на наследниците на А.М.Н.; урегулиран поземлен имот №*** на наследниците на А.М.Н. и урегулиран поземлен имот №***-собствен, което описание е съгласно доказателствен акт за собственост, а съгласно скица на поземлен имот № *** година на Службата по геодезия, картография и кадастър - П., имота представлява: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № *** по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № *** г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с адрес на поземления имот: село Б., п.к.***, улица „***“№*, Площ:*** квадратни метра, Трайно предназначение

на територията: Урбанизирана; Начин на трайно ползване: Ниско застрояване (до 10 т), Предишен идентификатор: няма; Номер по предходен план:***, квартал *, парцел: ***, при съсед: поземлен имот с идентификатор №*****, поземлен имот с идентификатор №***; поземлен имот с идентификатор №***; поземлен имот с идентификатор №*** и поземлен имот с идентификатор №***.*** е собственост на ТР. Д. СТ. и Г. Д. ЯЧ., като неоснователен и недоказан. Признато е за установено по отношение на ТР. Д. СТ. и Г. Д. ЯЧ., че Община-П. е собственик на следния недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор *** по КККР на с.Б., с административен адрес с.Б., ул.*** №*, с площ *** кв. метра, начин на трайно ползване ниско застрояване /до 10 м/, за който е отреден УПИ *** в кв. * по ПУП на с.Б., при граници и съсед: на поземления имот: поземлени имоти с идентификатори *****, ***, ***, *** и ***.***. На основание чл.537, ал.2 ГПК е отменен издадения в полза на ТР. Д. СТ. и Г. Д. ЯЧ. констативен нотариален акт за собственост № *** *, дело №**** г. на нотариус Р. И. от района на ПРС, вписан в СВ-П. с вх. рег. № *** г., акт № ***, т. ***, дело № *** г., в частта му относно първия описан в него процесен недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор ***

по КККР на с. Б., с административен адрес с.Б., ул.*** №*, с площ *** кв. метра, начин на трайно ползване - ниско застрояване /до 10 м/, за който е отреден УПИ *** в кв.* по ПУП на с. Б., при граници и съсед: на поземления имот: поземлени имоти с идентификатори *****, ***, ***, *** и ***.***. Осъдени са на основание чл.78, ал.1 ГПК ТР. Д. СТ. и Г. Д. ЯЧ. да заплатят на Община - П. направените разноски в размер на 540 лв.

Депозирана е въззивна жалба от ТР. Д. СТ. и Г. Д. ЯЧ., чрез пълномощник, против решение № *** г. по гр.д.№ *** г. по описа на ПлРС, което се обжалва изцяло, като считат същото за неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Прави се искане да се постанови решение, по силата на което да се отмени решение № *** г. по гр.д.№ *** г. по описа на ПлРС и вместо него да постанови друго, с което да уважи предявения първоначален иск и да отхвърли предявения насрещен иск, като им бъдат присъдени и направените разноски.

За въззиваемата страна Община П. процесуалният представител изразява становище да се приеме, че решението на първата инстанция е

законосъобразно, правилно мотивирано и съобразявайки изложените доводи да постанови решение, с което да остави в сила акта на първата инстанция, като се присъдят и направените по делото разноски.

Въззивната жалба е процесуално допустима, а по същество - основателна.

Съгласно чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като обжалваното такова е валидно и допустимо, а по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата. Според ТР № 1/9.12.2013 г. на ВКС по тълк.д.№ 1/2013 г., ОСГТК, при проверка на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд може да приложи императивна материалноправна норма, дори ако нейното нарушение не е въведено като основание за обжалване.

По първоначалния иск от фактическа страна следва да се приеме за установено следното.

От приложения нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по давностно владение и наследство от *** г. е видно, че Г.Д.Г., ТР. Д. СТ. и В.Д. Я.а са признати за собственици по давностно владение и наследство върху следните недвижими имоти, а именно: процесния незастроен УПИ, целия от *** кв.м., находящ се в с.Б., обл.П., съставляващ имот *** т кв.* по плана на селото, при съседни на целия имот:улица, УПИ *** на Т.В.М., УПИ *** н-ци А.М.Н., УПИ *** на А.М.Н., УПИ *** собствен имот, както и УПИ, целия от 550 кв.м., находящ се в с.Б., обл.П., съставляващ имот *** от кв.* по плана на селото, заедно с построените в имота полумасивна жилищна сграда и лятна кухня, при съседни на целия имот:улица, УПИ *** Ц.Т.Г., УПИ *** на А.М.Н., УПИ *** ***.

От приложената скица № *** г. е видно, че по разписан лист имотът е записан на н-ци на Д.С.Г., като мястото заема 1 180 кв.м., от които УПИ ***-*** кв.м. и УПИ ***-550 кв.м. От скицата е видно, че съседен на процесния УПИ *** е УПИ *** на Т.В.М..

От приложените удостоверения за наследници е видно, че съпрузите П.Г. и Д.С.Г., първата починала * г., а втория * г., са имали три деца - двама сина Г.Д.Г. (*), починал на *** г., ТР. Д. СТ. и сестра В.Д. Я.а, починала на *** г. и оставила за свой наследник син Г. Д. ЯЧ..

За процесния незастроен недвижим имот е съставен акт за държавна собственост *** г. От него е видно, че на основание чл.6 от Закона за собствеността и чл.21 от Правилника за държавните имоти е обявен и зает за държавен недвижим имот, находящ се в с.Б.-общинско дворно място стр.кв.8 парцел *** от ***** кв.м. В него е посочено, че е признато право на строеж на В.М.Н. - у-ние * на *** г.

На *** г. е съставен акт № *** за частна общинска собственост на основание чл.2, ал.1, т.2 от ЗОС, §42 от ПЗР на ЗИДЗОС, който е застроен УПИ с площ ***** кв.м.-УПИ ***, кв.* по плана на с.Б., отреден за жилищно строителство. Отражено е, че върху имота е признато безвъзмездно право на строеж на В.М.Н. - с удостоверение № * от *** г. и типов договор от *** г.

Във втория представен акт за частна общинска собственост е посочено, че имотът е незастроен и съгласно КККР, одобрени със заповед № *** г. на изпълнителния директор на АГКК е с идентификатор ***, който не съответства на границите на УПИ VIII-*** кв.* по действащия план за регулация на с.Б..

От заключението на ВЛ, неоспорено от страните, което съдът възприема като обективно и компетентно, се установява, че се касае за спор за собственост на УПИ ***, кв.* по плана на с.Б., представляващ незастроен имот с идентификатор *** по КККР, одобрени със заповед № РД-*** г. на ИД на АГКК. Съгласно действащия към момента на влизане в сила на §42 от ЗИДОС (ДВ бр.92/05.11.1999 г.) застроителен и регулационен план на с.Б., одобрен със заповед № *** г. УПИ ***, кв.* по плана на с.Б. е с отреждане за ниско жилищно застрояване. ВЛ е пояснило, че този имот, който е отразен в кадастралната карта е УПИ 13***о, който е в стария регулационен кадастрален изброителен план на с.Б..

За изясняване на спорните по делото обстоятелства са събрани и гласни доказателства.

От показанията на свидетелката В.П., първа братовчедка на Т., е видно, че познава имота на Т. и Г., който е в Б.. През *** г. на Т. и В. баща им е дошъл от * край и се е заселил в Б.. Имало е дворно място, което е изцяло оградено, няма прегради между него. След като е починал Д. през * г. повече Т. е работел. В.М.Н. са съседи с тяхното място. Къщата му е съседен двор, през оградата.

Свидетеля Д. Н. знае от дядо си, че още през *** г. е закупен този двор от Д., дядото на Г. След като са починали дядо му и баба му, там живеят наследниците Т., В., те са се грижили за двора. Целият двор никога не е бил разделян. Техният двор е № *****. Между двата парцела на съседа никога не е имало ограда. Оградата между техния имот и процесния е правена около * г. до * г. В. М. е брат на дядо му и той живее под тях, другия парцел под тях, починал е отдавна, имот № *** е негов.

Показанията на свидетелите следва да се кредитират като обективни при условията на чл. 172 ГПК, тъй като те имат непосредствени впечатления относно процесния незастроен имот.

На първо място по първоначалния иск във въззивната жалба се сочи, че от страна въззиваемия в с.з. на *** г. в акта за частна общинска собственост има и втора забележка, че имотът не е застроен, като по тяхно искане е открито производство по оспорване на съдържанието на представения препис на АЧОС. Счита, че това е след *** г., когато въззиваемият прилага акта за частна общинска собственост към писмо изх. № ***** г. до с.з. на *** г. Считат, че за да бъде извършено това отбелязване, трябва да е настъпила някаква промяна - да е имало сгради в имота, същите да са съборени и да е придвижена процедура по заличаването им в кадастъра.

Във въззивната жалба се сочи също така, че от приложената към ИМ скица № 15-3*****08/06.04.2021 г., КККР са одобрени на 10.12.2019 г. със заповед № РД-18-848 на изпълнителния директор на АГКК и последното изменение, засягащо поземления имот, е от *** г. - датата на изходящия номер на писмо изх. № УОС-059-92.

На второ място във въззивната жалба се сочи, че в производството по снабдяване с нотариален акт *** г., е представено удостоверение, че имота не е актуван като държавен с изх. № *** г., което е описано в постановлението по н.д.***

Това удостоверение е описано в постановление от *** г., но всички нотариални дела за периода *** г. до *** г. са унищожени.

На следващо място във въззивната жалба се сочи, че в мотивите на постановление по н.д. № *** г. на нотариуса е видно, че в нотариалното производство чрез разпита на свидетелите са събрани доказателства, че молителите притежават имотите, предмет на проверката по наследство от

баща си, който е починал преди повече от 15 години, а преди това имота е бил владян от техния наследодател, които факти съвпадат и с показанията на разпитаните по делото свидетели - В. И.а П. и Д. М. Н..Също така въззивниците сочат, че процесният имот е владян от праводателите им за период от *** г. насам, т.е. период, който включва по-дълъг от изискуемия десетгодишен срок от закона, за придобиването на имот по давност, а така също и период, който е извън мораториума, на който се позовава въззиваемият в настоящето производство.За периода *-* година дворното място няма характер на социалистическа вещ и собственост, за да не тече давност по отношение на него.

Във въззивната жалба по насрещния иск се сочи, че и двата акта (за държавна собственост *** г. и за частна общинска собственост № ***/*** г.) имат констативен характер, те не пораждаат правото на собственост, а ищецът по насрещния иск следва да докаже основанието за придобиване на имота от държавата към 22.01.* г., респ. от че същият впоследствие е преминал в собственост на общината.Чл.21 от ПДИ (отм.) установява реда за съставяне на актовете за държавна собственост, но не е основание да се приеме, че имота е придобит от държавата в съответствие с действащото законодателство.

Във въззивната жалба е налице и позоваване на ЗДС обн.ДВ бр.44/21.05.1996 г., в сила от 01.06.1996 г. и съгласно чл.7, ал.2, изречение първо - имотите и вещите, частна държавна собственост, могат да бъдат обект на разпореждане и да се придобиват по давност.Позовава се и на решение № 3/24.02.2022 г. на КС, с което е отменена разпоредбата, с която е въведен мораториум върху придобиване на общински имоти, поради което за периода след влизане в сила на решението на КС и до настоящия момент също тече придобивна давност, която присъединена с давността до 2006 година, отново надхвърля 10 годишния период за придобиване на имота.

В тази насока са основателни доводите на въззивниците, че процесният имот е придобит от наследодателя им Д.С.Г., починал през * г., на основание давностно владение, поради следното.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема, че процесното дворно място е било закупено от Д. Г. през *** г.

По отменения Закон за давността (чл. 34) срокът за придобиване на собственост чрез давностно владение е 20 години, а съгласно чл.79, ал.1 от

сега действащия Закон за собствеността (в сила от 17.12.1951 г.) - 10 години.

Според §4 от Преходните правила на ЗС относно придобивната давност, започнала да тече при действието на отменения Закон за давността, се прилагат разпоредбите на настоящия закон, ако за завършване на давността по отменения закон е нужен по - дълъг срок от предвидения в настоящия закон.

Следователно в случая намира приложение отмененият Закон за давността, тъй като 20 годишният давностен срок по него би изтекъл през * г., а при действието на ЗС (обн.Изв., бр.92/16.11.1951 г., в сила от 17.12.1951 г.) - през 1961 г. (решение № 1031/20.10.2008 г. на ВКС по гр.д.№ 4230/2007 г., II г.о.).

В горепосочения АДС е отразено относно основанието, на което е одържавен имота, чл.21 от ПДИ (обн.Изв. бр.59/15.07.1952 г., отм.бр.79/14.10.1975 г., в сила от 1.11.1975 г.).Чл.21 от ПДИ (отм.) касае реда за изготвяне на актове за държавните имоти.

Актовете за държавна собственост, съответно общинска собственост, са официални документи, съставени от длъжностни лица по определен ред и форма, с които се удостоверява възникването, изменението и погасяването на държавната, респ. общинската собственост. Освен описание на имота и неговото местонахождение, в акта се посочва и основанието - както правното, така и фактическото, по силата на което имотът е станал държавна (общинска) собственост, тъй като тези актове нямат правопораждащо действие, а само констатираят придобитото по някой от предвидените в чл.77 ЗС способности право на собственост. При възникнал спор за собственост всяка от страните по него следва да установи поддържаното придобивно основание (решение №*69/3.08.2011 г. на ВКС по гр.д.№ 643/2011 г., I г.о., решение № 310/3.01.2021 г. на ВКС по гр.д.№ 456/2011 г., II г.о.).

В чл.6 от ЗС - в първоначалната му редакция от 1951 г., е предвидено, че държавата става собственик на имотите, които придобива по силата на законите, а също и на имотите, които нямат друг собственик.

При липсата на други отразявания в горепосочения АДС не може да се обоснове извод коя от регламентирания в чл.6 от ЗС хипотези е обосновала издаването на този акт.

Първата хипотеза на чл. 6 ЗС (ред. от 1951 г.) има предвид осъществяването на такъв юридически факт, чиято правна последица, според предвиждането в конкретен нормативен акт, се състои в изгубване на правото на собственост от досегашния му носител и преминаването му в патримониума на държавата. По втората хипотеза следва да се има предвид, че основните данни за недвижимите имоти, вкл. и тези за правото на собственост, се съдържат в различните карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на ЗЕКНРБ (отм.), ЗТСУ (отм.), съответно ЗКИР, ЗС, ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ. Ако по време на отреждането със съответния план (кадастрален, уличнорегулационен /план за обществени мероприятия/, дворищнорегулационен) един имот е с неизвестен собственик, той се води като безстопанствен. В такъв случай имотът преминава в патримониума на държавата като собственик на всички имоти, които нямат друг собственик (решение №*7/15.04.2016 г. на ВКС по гр.д.№ 3554/2015 г., I г.о.).

Актовете за държавна и общинска собственост са официални документи, съставени от длъжности лица по определен ред и форма, които по силата на чл.5, ал.1 ЗДС и чл.5, ал.1 ЗОС удостоверяват възникването, изменението и погасяването на правото на държавна, съответно на общинската собственост, но тези актове нямат правопораждащо действие, а само констатираат придобитото по някой от предвидените в нормативната уредба, в т.ч. в чл. 6 ЗС, способности право на собственост. Т.е. правото на собственост за тази правни субекти възниква с реализиране на фактическото и правно основание за придобиване на собственост.

В процесния случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установява да е било налице към 22.01.* г. някое от горепосочените основания по чл.6 от ЗС за актуването на имота като държавен. Горепосоченият акт за държавна собственост не легитимира държавата, а впоследствие и общината, като носител на правото на собственост върху него. Горезложеното обосновава извода, че към * г. имотът е запазил статута си на частна собственост, тъй като е бил придобит на оригинално основание - давностно владение от наследодателя на въззивниците Д.С.Г. през * г.

Следователно за този имот не е приложима и забраната по чл.86 от ЗС, тъй като имотът не е бил държавна собственост.

От доказателствата по делото е видно също така, че върху УПИ ***, кв.* по плана на с.Б., е признато безвъзмездно право на строеж на В.М.Н. - с удостоверение № */*** г. и типов договор от *** г., но преди това, през * г., процесният имот е придобит по давност от наследодателя на въззивниците Д.С.Г., а и отстъпеното право на строеж следва да се приеме, че е реализирано от лицето, на което е отстъпено - В.М., но това е в съседния УПИ ***.

Основателно от страна на въззивниците е направено възражение, че следва да съобрази и решение № 3/24.02.2022 г. на КС по к.д.№ 16/2021 г. Правят и възражение, че дворното място няма характер на социалистическа собственост с оглед на чл.86 ЗС, за да не тече давност по отношение на него.

Според първоначалната редакция на чл.86 ЗС (обн.Изв., бр.92/1951 г.), не може да се придобие по давност вещ, която е социалистическа собственост.Разпоредбата е изменена - ДВ бр.31/1990 г., според която не може да се придобие по давност вещ, която е държавна или общинска собственост.Допълнена - ДВ бр.33/1996 г., като не може да се придобие по давност вещ, която е публична държавна или общинска собственост.

Поради неустановения държавен (общински) произход на имота чл.86 от ЗС е неприложим за него, както се посочи.

Ако се допусне, че процесният имот през * г. правилно е бил актуван като държавен, то с горепосоченото решение № 3/24.02.2022 г. на КС по к.д. № 16/2021 г. КС е обявил за противоконституционни разпоредбите на §1, т.11 от ЗДДС (обн.ДВ бр.46/2006 г., посл.доп., бр.18/2020г.) и на §2 от заключителните разпоредби на ЗС (ДВ бр.7/2018г.).

Мораториумът върху придобиване по давност по давност на недвижими имоти - частна държавна и общинска собственост, е въведен за първи път със ЗДЗС (обн.ДВ бр.46/6.06.2006 г., в сила от 01.06.2006 г.), последното удължаване на забраната за придобиване по давност на имоти - частна държавна и общинска собственост, е до 31.12.2022 г. (въведено е с §1 ЗИЗС (обн.ДВ бр.7/2018 г., в сила от 31.12.2017 г.).

Горепосоченото решение на КС е приложимо спрямо процесното правоотношение поради следното.

В решение № 3/28.04.2020 г. на КС по конст.д.№ 5/2019 г. е прието, че

решението на КС, обявяващо за противоконституционен закон, действа занапред (ex nunc), а правният му ефект се изразява в неприлагане на закона от деня на влизане на решението в сила, от който момент той преставя да бъде и да регулира общественото отношение, предмет на неговата уредба, съгласно чл.151, ал.2, изр. трето от КРБ.Обявяването на противоконституционни разпоредби от закона води до отпадането им като част от обективното право.Правилото важи за приключилите правоотношения, а такова е правоотношението, което към влизане в сила на решението на КС юридическите факти са осъществени и са настъпили всички правни последици (определение № 63/14.02.2022 г. на ВКС по т.д.№*43/2022 г., II т.о., определение ***8/14.03.2022 г. на ВКС по ч.т.д.№*09/2022 г., I т.о.).

Допустими са изключения, а именно: спрямо заварени правоотношения и правоотношения, предмет на висящи съдебни производства, каквото е и процесното, като действието на решението на КС е обратно.

Основателно се сочи от въззивниците, че след горепосоченото решение на КС и до настоящия момент също тече придобивна давност, която присъединена с давността до 2006 г., отново надхвърля 10 годишната давност за придобиване на имота.Процесният нотариален акт е съставен на *** г., първоначалният иск е предявен на *** г., а насрещният иск на *** г.

С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че са налице основания за отмяна на обжалваното решение.Тъй като делото е изяснено от фактическа и правна страна следва да бъде постановено ново по съществото на спора, с което да бъде признато за установено на основание чл.124, ал.1 ГПК по отношение на Община П., че ТР. Д. СТ. и Г. Д. ЯЧ., са собственици на процесния недвижим имот, а именно: незастроен урегулиран поземлен имот, находящ се в с.Б., обл.П., целият от *** кв.м., съставляващ урегулиран поземлен имот №***, в квартал * по плана на с.Б., обл.П., при посочените съседи, което описание е съгласно доказателствен акт за собственост, а съгласно скица на поземлен имот № *** г. на СГКК-П., имотът представлява:поземлен имот с идентификатор № *** по КККР, одобрени със заповед № *** г. на изпълнителния директор на АГККК, с адрес на поземления имот в с.Б., улица „****“, площ от *** кв.м., трайно предназначение на територията-урбанизирана; начин на трайно ползване:ниско застрояване (до 10м.), при посочените съседи.

Следва да бъде отхвърлен предявеният насрещен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК да бъде признато за установено по отношение ТР. Д. СТ. и Г. Д. ЯЧ., че Община П. е собственик на процесния недвижим имот:поземлен имот с идентификатор *** по КККР на с.Б., с административен адрес с.Б., ул.*** №*, с площ *** кв.м., начин на трайно ползване-ниско застрояване /до 10м/, за който е отреден УПИ *** в кв.* по ПУП на с.Б., при посочените съседи, както и искането за отмяна по реда на чл.537, ал.2 ГПК на нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по давностно владение и наследство ***8 том I рег.№ * дело № * от * година.

При този изход на процеса следва да бъде осъдена Община П. да заплати на Т.С. и Г.Я. разноски по делото за двете инстанции в общ размер на 1 744.41 лв.

Водим от горното, П.ски окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО решение № *** г. по гр.д.№ 20214430102714 по описа за 2021 година на П.ски районен съд, **КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.124, ал.1 ГПК по отношение на Община - П., Булстат ***, с административен адрес: гр.П., площад „Възраждане“№*, че **НЕЗАСТРОЕН УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ**, находящ се в с.Б., обл.П., целият с площ от *** кв.м., съставляващ урегулиран поземлен имот №*** в квартал * по плана на .Б., обл.П., при съседи на целия урегулиран поземлен имот: улица; урегулиран поземлен имот №*** на Т.В.М.; урегулиран поземлен имот №*** на наследниците на А.М.Н.; урегулиран поземлен имот №*** на наследниците на А.М.Н. и урегулиран поземлен имот №***-собствен, което описание е съгласно доказателствен акт за собственост, а съгласно скица на поземлен имот № *** година на Службата по геодезия, картография и кадастър - П., имота представлява: **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ** с идентификатор № *** по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № *** г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с адрес на поземления имот: село Б., п.к.***, улица „***“№*, Площ:*** квадратни метра, Трайно предназначение на територията: Урбанизирана;

Начин на трайно ползване: Ниско застрояване (до 10 м), Предишен идентификатор: няма; Номер по предходен план:***, квартал *, парцел: ***, при съсед: поземлен имот с идентификатор №****; поземлен имот с идентификатор №***; поземлен имот с идентификатор №***; поземлен имот с идентификатор №*** и поземлен имот с идентификатор №***.***, е собственост на ТР. Д. СТ., ЕГН *****, от гр.П., улица „***“№*, етаж *, апартамент №* и Г. Д. ЯЧ., ЕГН ***** от гр.П., ж.к.“С.“, бл.*. вх.*, ет.*,ап.*.

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН предявеният иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК от Община-П., Булстат ***, с административен адрес: гр.П., площад „Възраждане“№*, за признаване за установено по отношение на ТР. Д. СТ., ЕГН *****, от гр.П., улица „***“№*, етаж *, апартамент №* и Г. Д. ЯЧ., ЕГН ***** от гр.П., ж.к.“С.“, бл.*. вх.*, ет.*,ап.*, че Община-П., Булстат ***, с административен адрес: гр.П., площад „Възраждане“№*, е собственик на следния недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор *** по КККР на с.Б., с административен адрес с.Б., ул.*** №*, с площ *** кв. метра, начин на трайно ползване ниско застрояване /до 10 м/, за който е отреден УПИ *** в кв. * по ПУП на с.Б., при граници и съсед: на поземления имот: поземлени имоти с идентификатори *****, ***, ***, *** и ***.***, както и искането за отмяна на основание чл.537, ал.2 ГПК на издадения в полза на ТР. Д. СТ. и Г. Д. ЯЧ. констативен нотариален акт за собственост № *** *, дело №*** г. на нотариус Р. И. от района на ПРС, вписан в СВ-П. с вх. рег. № *** г., акт № ***, т. ***, дело № *** г., в частта му относно първия описан в него процесен недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор *** по КККР на с. Б., с административен адрес с.Б., ул.*** №*, с площ *** кв. метра, начин на трайно ползване - ниско застрояване /до 10 м/, за който е отреден УПИ *** в кв.* по ПУП на с. Б., при граници и съсед: на поземления имот: поземлени имоти с идентификатори *****, ***, ***, *** и ***.***.

Осъжда Община-П., Булстат ***, с административен адрес: гр.П., площад „Възраждане“№*, да заплати на ТР. Д. СТ., ЕГН *****, от гр.П., улица „***“№*, етаж *, апартамент №* и Г. Д. ЯЧ., ЕГН ***** от гр.П., ж.к.“С.“, бл.*. вх.*, ет.*,ап.*, разноси по делото за двете инстанции в общ размер на 1 744.41 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ в едномесечен срок от получаване на съобщението от страните чрез връчване на препис от същото.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____